

kan blive, at en fastlagt recipientkvalitet må tages op til fornyet vurdering.

Spørgsmålet om betydningen af kunstig vanding er for tiden genstand for nærmere overvejelser i et af landbrugsministeren nedsat udvalg vedrørende kunstig vanding i jordbruget.

Udvalget har bl. a. fået til opgave at vurdere behovet og mulighederne for kunstig vanding i jordbruget under hensyntagen til lokalitet og foreliggende oplysninger om vandressourcer og andre behov for vand.

Udvalget forventes at afslutte sit arbejde inden udgangen af 1977.

Forslag til detaljerede retningslinier for de kommunale råds administration på vandområdet er under udarbejdelse i miljøstyrelsen og vil i første omgang fremkomme i form af en vejledning i planlægning af udnyttelsen af vore grundvands- og overfladevandsressourcer samt planlægning af den fremtidige vandforsyningsstruktur. Retningslinierne vil imidlertid af miljøministeren kunne gøres bindende i forbindelse med udarbejdelsen af de bekendtgørelser, der skal indeholde de nærmere regler om administration af vore vandressourcer til opfølgning af nærværende lovforslag. Disse regler vil blive udarbejdet i samarbejde med bl. a. de kommunale organisationer og erhvervsorganisationerne.

V. De væsentligste ændringer i forhold til gældende lov.

Hovedsigtet med nærværende lovforslag er at tilvejebringe et bedre grundlag for, at anvendelsen af vort grundvand og vore ferske overfladevand fremover kan ske efter en samlet planlægning og administration.

Lovens anvendelsesområde foreslås derfor udvidet til at omfatte *indvinding af alt grundvand og overfladevand*, herunder også de områder, der hidtil har været reguleret i vandløbslovens kapitel VIII. Der er her især tale om indvinding af overfladevand til vanding og dambrug. En overførsel af disse områder til vandforsyningsloven vil efter miljøministeriets opfattelse være nødvendig for at opnå en tilstrækkelig fælles styring af sagerne om benyttelse af vandløbenes vand.

Endvidere foreslås *planlægningsbestemmelserne udbygget*, jfr. forslagets kapitel 3. Det er herefter tanken, at amtsrådene (hovedstadsrådet) med bistand fra kommunalbestyrelserne skal foretage en kortlægning af vandforekomster og behovsundersøgelser (forslagets §§ 10 og 11). Planlægning opdeles i »vandindvindingsplaner« (§§ 11-13) og »vandforsyningsplaner« (§ 14).

Vandindvindingsplanerne skal udarbejdes af amtsrådene (hovedstadsrådet) efter forhandling med kommunalbestyrelserne og skal godkendes af miljøministeren. De skal bl. a. indeholde retningslinjer for, hvorledes de enkelte dele af amtskommunen skal forsynes med vand, og hvorfra vandet skal indvindes, samt hovedprincipper for behandling og fremføring af vand.

Vandforsyningsplanerne skal udarbejdes af de enkelte kommunalbestyrelser og godkendes af amtsrådet (hovedstadsrådet). De skal bestemme, hvorledes kommunens vandforsyning skal tilrettelægges, herunder hvorledes vandforsyningsanlæggene nærmere skal drives.

Begge plantyper skal fremkomme bl. a. under en offentliggørelsesvirksomhed. Det foreslås at overlade det til ministeren at give nærmere regler herom, således at planerne eventuelt kan behandles sammen med regionplaner og kommuneplaner (§ 16). Reglerne i kapitel 3 er i øvrigt til en vis grad affattet med loven om lands- og regionplanlægning som forbillede.

I henhold til forslaget må vand ikke indvindes uden tilladelse. Hermed bortfalder principielt *grundejernes frie indvindingsret til begrænset vandindvinding på egen grund*. Under hensyn til de betydelige indskrænkninger, der bl. a. ved lovene i 1969 og 1973 allerede er sket i retten, er det miljøministeriets opfattelse, at det ikke vil være hensigtsmæssigt fortsat at opretholde en bestemmelse om, at grundejeren som hovedregel har en sådan ret. Ministeriet mener, at det vil give den naturlige opstilling af reglerne at fastslå, at der kræves tilladelse til al vandindvinding, således at tilladelse til de nævnte anlæg til grundejernes eget brug skal indhentes fra kommunalbestyrelsen. Der henvises herom til lovforslagets §§ 18 og 19. Der påtænkes imidlertid ikke nogen realitetsændring i den ret, grundejerne nu har til at etablere eget anlæg. Miljøministeriet anser det endvidere for rigtig, at man ved den foreliggende revision af vandforsyningsloven går over til den ordening, som i dag er gældende for markvandingsanlæg (jfr. miljøministeriets bekendtgørelse nr. 371 af 24. juni 1976), hvorefter vandindvindingsanlæggene, herunder borer, *først må udføres, når der er meddelt en forhåndsgodkendelse eller egentlig indvindingstilladelse*. Efter den gældende lov kan anlæggene – bortset fra markvandingsanlæg – udføres, *før* indvindingstilladelse er søgt, når blot *stedet* for brønden eller boringen er godkendt af kommunalbestyrelsen. Den foreslåede ændring, der skal sikre, at nye vandindvindingsanlæg er i overensstemmelse med planlægningen, medfører, at det